

Savaria táncverseny

Tizenöt ország táncosai jelentkeztek az idei Savaria nemzetközi táncversenyre — közölte a Savaria intéző bizottság, Szombathelyen a népes mezőny május 19-én a standard, 20-án latin-amerikai táncokba méri össze tudását. A nemzetközi versenyen párhuzamosan bonyolítják le a magyar táncbajnokságot.

A brigádok és a verseny

Tanácskoztak a KSZY brigádvezetői

Tegnap délelőtt a Tiszazsalló koncerttermében rendezték meg a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat szocialista brigádvezetőinek tanácskozását. A korábban gyárakban, üzemekben megtartott brigádvezetői tanácskozáson delegáltak küldötte-

ket erre a tanácskozásra; összesen száznegyvenen jelentek meg, 221 szocialista brigád képviselőjével. Az elnökségben foglalt helyet Baranyai Tiborné, a Textilipari Dolgozók Szakszervezetének főtájkára is.

Jó György, a vállalati szakszervezeti tanács elnöke köszöntötte a megjelenteket, majd Tóth László vezérigazgató számolt be a vállalat eredményeiről, a szocialista munkaverseny, a brigádmozgalmak vállalati helyzetéről. Az értékelésből kitűnt, hogy a közel nyolcezer embernek kenyeret adó nagyvállalat múlt évi eredményeiben, munkasikerjeiben — például abban, hogy a bevétel több mint tíz százalékkal nőtt — nagy részük a szocialista módon munkálkodó, tanuló, élő brigádközösségeknek. A munkaverseny különösen ott ért el kimagasló eredményt, ahol a szervezésbe a munkahelyi vezetők is aktívan bekapcsolódtak.

A szocialista brigádmozgalmak igen jó segítséget tud adni a gazdasági vezetőknek, többek közt a munka- és üzemszervezés korszerűsítésében. Mint a vezérigazgató megállapította, ők az új technológiák elsajátításának élénjárói. A kétoldalú brigádszerződések rendszere általánossá vált a vállalatnál, sokat tettek a brigádtagok dolgozóitársaik patronálásában, az új dolgozók beállításában is. A szerződések valóra váltásában azonban további fejlődésre van szükség.

Tóth László ezután ismertette azokat a vállalati cél-

kitűzéseket, amelyek megvalósításához a brigádok hatékony közreműködését kérik. Harkai Vilmos, a vállalati szakszervezeti tanács titkára a szocialista munkaverseny-mozgalmak továbbfejlesztését célzó szakszervezeti feladatokról számolt be. Ezután a küldöttek vették át a szót: a délutánba nyúló vitában elmondták, véleményüket, tapasztalataikat, továbbszólásokat azokat a javaslatokat, kritikákat és észrevételeket, amelyeknek közzétételével társaik megbízták őket.

A tanácskozás résztvevői úgy foglaltak állást, hogy növelni kell az egységes közösséget alkotó munkacsoportok, a szocialista brigádok számát. Alakulásukat elsősorban olyan munkaterületeken érdemes szorgalmazni, ahol a versenycélok konkrétan megfogalmazhatók és a reális értékelésre is lehetőség van. Célkitűzés az is, hogy valamennyi szocialista vagy a címért küzdő brigád kössön szerződést a gazdasági vezetőkkel. Legyen továbbra is a szocialista brigádok politikai feladata az új dolgozók beilleszkedését elősegítése, a patronálás — határoztak a tanácskozás résztvevői.

A tanácskozás szép színtöltés volt, mikor a vezérigazgató a Vállalat Kiváló Brigádját kitüntetésekkel adta át. A kenderfonó Zalka Máté brigádját, az újszegedi szövőgyár Sziklai Sándor brigádját és a pécsi gyár Vörös Cséde brigádját nyerte el a kitüntető címet, tagjaik együttesen 37 ezer 500 forint jutalmat kaptak.

Egyetlen, drága

Anyaföld — mondja csodálatos tömörséggel nyelvünk. A szóban a bizakodás, a hála, a biztonság sóvárgása és reménye, hogy lesz kenyér, lesz élet, lesz folytatása tavaszoknak, nyaraknak. Földanya — az emberiség egyetlen kultúrájában a legjobb szimbólumokban, megszemélyesítésekben jelenik meg az anya, az anyaság fogalma. A művészi alkotások egész sora ábrázolja; szobrokban, képeken jelenik meg a gyermeknek örülő, diadalmas, boldogságos Madonna és a megtört, fájdalmas Pieta.

A lét legnagyobb, legfontosabb, máig legtitkosabb jelenségével néz szembe az életadó anya alakjában az ember, az emberiség. Hajdan misztikus kultuszok övezték, istennővé emelve a gyermeket szülő anyát. Vallások szertartásaiban vezekelte le az ember az élet ellen elkövetett bűnökét, a gyilkos háborúk okozta lelkiismeretfurdalást, iszonyatot.

Korunk, amely talán a föld emberségesebb és végre boldog korszakának nyitánya, másként áldoz a régi oltár előtt.

Egyre több jele van annak — mi, Magyarországon különösen büszkék lehetünk rá —, hogy kultusz nélkül, de annál valóságosabban megkapják végre az anyák azt az elismerést, azokat a jogokat, amelyek méltán megilletik őket.

Erről tanúskodik az is, hogy május első vasárnapja, az Anyák napja, nálunk ma már nem csupán családi ünnep. Elettünk jó változásainak árama egyre több ember, egyre inkább az egész közösség ügyvévé válik. A naptár nem jelzi ugyan — miért is nem? —, ám országszerte sokasodnak az üzemek, intézmények, amelyek ezen a napon ajándékkal, jutalommal, segéllyel fejezik ki a társadalmi megbecsülést, elismerést a gyermekes, dolgo-

zó anyák iránt. Az óvodák, iskolák jóelőre figyelmeztetnek, fölkesztik a gyerekeket: köszöntsek ezen a napon édesanyjukat. Számítatlan jel, intézkedés bizonyítja: az anyák ügye közügy, sorsuk, gondjaik a közösségre is tartozik.

Még mindig nagyon sok, ami súlyos teherként kizárólagosan rájuk hárul, olykor elvégeztethetetlennek látszó kötelesség-halmazzal állnak szemben, napról napra állandó társuk a fáradtság. Ennek ellenére — anyának lenni a mi társadalmunkban egyre biztonságosabb, egyre inkább: státusz.

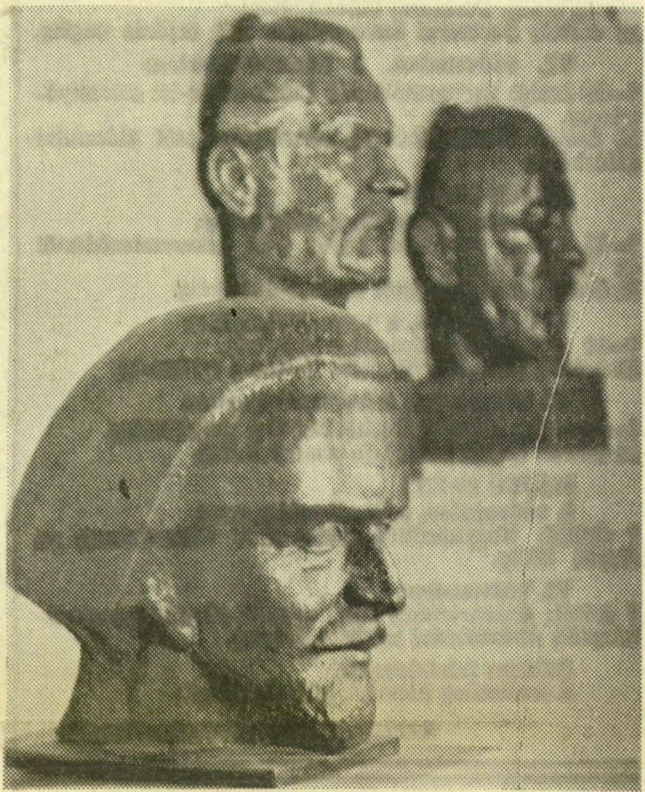
Igy van ez rendjén, így természetes. És van is még, lesz is nagyon sok további tennivalója a társadalomnak. De azért egy pillanatra se feledjük el, hogy bármit nyújtson a közösség, ez az ünnepet, az Anyák napját elsődlegesen mégis a gyerekeknek kell megtartaniuk. A kicsi és a felnőt gyerekeknek. Hiszen az anyák anyák maradnak akkor is, ha felnőnek a gyerekek. Az anyaságot az egész életre vállalták, el sem feledkezhetnek róla. Kapjanak bármilyen segítséget, elismerést, jogot, gyermekeik szeretetére nélkülözhetetlen szükségük van.

Ezen holnap, ezen a májusi vasárnapon az anyák a gyermeküktől várják a kedves szót, egy szál virágot. És leginkább talán azok, akik magányosan élnek, akik már utabocsátották övéiket, akikhez eszténként nem tér haza senki.

A költő a halálra készülve, szorongva, kétségbeesve halott anyájához szól: „Édesanyám, egyetlen, drága...” Vigyázzunk, legyen időnk, hogy addig mondjuk a senki másnak nem mondható szavakat, amíg van nekik. Ha máskor nem, legalább ilyenkor, az első májusi vasárnapon. Anyák napján.

Csontos Magda

Tápai Antal rézplasztikái

Portrészobrok a kiállításról

Szeged kalapácsos krónikása, Tápai Antal rézbe álmódott szobrait állította ki a Sajtóház Művészklubjában a tegnapi este megnyílt kamaratárlatán. Tizenöt év telt el legutolsó önálló kiállítása óta, s az azóta eltelt idő művészi alkotó munkájának legsikerültebb darabjait láthatjuk kiállításán. Egy-két kivételtől eltekintve a rideghideg rézlemez a szobrász nyersanyagát, melyből hol körplasztikát, aramást formál, hol dombormű jellegű művet. A kalapácsütések százaival emeli esztétikai kategóriává, a mesterség szintjét művészi szférává. Rézből kalapált fejére — Apám, Kodály Zoltán, Erkel, Juhász Gyula és családtagjairól készült műveire — valamint szimbolikus jelentésű alkotásaira — Móra és én, Alfa, Omega, Don Quijote stb. —

a soha nem nyugvó alkotóvágy, az anyag mérhetetlen ismerete és szeretete, a művesség és a tiszta eszközök jellemzők. Tápai Antal művészetének kiindulópontja mindig a valóság. Hol az emlékekből felidézett egykori mester vagy jó barát — mint például Juhász Gyula rézben is tetten ért rejtett mosolya —, hol az Alfa című kompozíció kibomló virágszirmában megtermékenyült bibeként álló terhes anya alakja a valóságos élményalap. Ezért mindannyiunk számára érthető és kedves. Ez a tárlat arról győzi meg a látogatót, hogy Tápai Antal művészete jelentős és értékes része a szegedi képzőművészeti életnek, és a Munka Erdemrend arany fokozata, melyet hazánk felszabadulásának 28. évfordulóján vett át, méltó helyre került.

BNV két helyen

Nyitás május 18-án

Hatalmas csarnokot építenek Kőbányán. Festenek, állványoznak, építenek és bontanak a Városligetben. Vására készülődik ország-világ. S ez nem túlzás — 33 ország jelentette be részvételét a Budapesti Nemzetközi Vásárra; 1750 külföldi cég, és 1223 hazai vállalat hozza el termékeit, s már érkeznek az áruk — kocsin, vonaton, szárazföldön és tengeren.

Különleges vásár lesz az idei, amelyet május 18. és 28. között rendez a HUNGEXPO. Különleges — hiszen ez lesz az utolsó, nem szakított, általános árumintavásár. Ezután évente kétszer rendeznek majd BNV-t, tavasszal a beruházási javak, és ősszel a fogyasztási cikkek szakvásárát. Különleges vásár az 1973-as azért is, mert két helyen — részben a régi, városligeti vásárvárosban, részben már az új, kőbányai területen tartják meg. Mint ismeretes, olyan döntés született, hogy a HUNGEXPO 1974. március 31-ig a Városligetet teljes egészében visszahozza a fővárosnak, s a vásárt átköltöztetik a volt mezőgazdasági vásár területére, Kőbányára.

Az idei vásár — mivel mindkét helyen kiállítanak — méreteiben minden eddigénél nagyobb lesz. Helyhiány miatt aligha utasítanak el kiállításra jelentkezőt.

A Városligetben maradnak az idén a nemzetközi pavilonok, és a hazai vállalatok bemutatói. Kőbányán lesz az autópáradé — járműbemutató, autókiallítás. Ott sorakoznak majd az új ötajtós Zsiguli-kombik, a Volga-kombik, csehszlovák Skodák, a jugoszláv Zastavák, az NDK Trabantok, Wartburgok, a slágernek ígérkező 128-os Polski-FIAT népautók. Hétféle kocsi állít ki a Volkswagen-cég, ott lesz a FIAT, a Mercedes, a

Peugeot, az Opel, a Vauxhall. Hétféle házakból, kemping-cikkekből áll majd az a bemutató, ahol az Országos Gumipari Vállalat, az ERDÉRT, és egyéb vállalatok nyaraláshoz, pihenéshez, turistáskodáshoz használatos cikkeit tárják a látogatók elé. Szakosított kiállítással jelentkeznek az élelmiszer- és a faipar, az új vásárterületen áll már a Magyar Tudományos Akadémia és az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság pavilonja is.

A kiállítás mindkét helyen délelőtt 10-től este 8-ig tart nyitva. 21. és 25. között délelőtt szakmai napokat rendeznek, ezért a nagyközönség számára ezeken a napokon csak délután 2 órától látogatható a vásár. Megoldják a két vásárterület közötti gyors összeköttetést is. Két és fél perccel közvetlen buszjáratok indulnak a Városligetből Kőbányára és vissza. A vásári belépő — 15 forintért — mindkét vásárterület megtekintésére és a különbusz igénybevételére jogosít. A vidéki vásárlatógatók 20 forintos vásárlóváltványt vehetnek belépőjegyül, amely arra is jogosít, hogy tulajdonosa 33 százalékos vasúti menettérti jegyet váltson.

K. M.

Nők a pódiumon

Olyan előadástek sorozatának címe ez, amelyeket színésznők tartanak a Bartók Béla Művelődési Központban. Békés Itala önálló estjéhez különösen illett a cím, hiszen nőkről szólt a vers, a dal, a próza.

Egyszemélyes színházi est — ezt írták a meghívóra, joggal. A művésznő színpadot teremtett a pódiumon nemcsak azzal, hogy kelleket is felhasználta, hanem főként azzal, hogy eljátszott egy csomó szerepet, megszemélyesítette a választott személyek különböző nőalakjait. Elég szokatlan dolog ez, de Békés Itala bizonyította: meg lehet csinálni. Az est legjobban sikerült darabjai ezek a színpadi be-

tétek voltak, mint a XVIII. századi Asszonyprivilegium, vagy a Halló, drágám! című Moryorie Moffett-monológ. Kevésbé sikerültek már a Zsigmondi Mária Szabad szombat című riportjából előadott részletek. Valószínűleg tünik, hogy Békés Itala ne tudná: az úgynevezett egyszerű asszonyok, a gyári három műszak miatti szombaton nagytakarítók a legkritikább esetben együgyűek és nevelésesek. Még kevésbé tetszett a színésznő versmondása. Mindig kockázatos vállalkozás közismert verseket szavalni, mert nehéz felfedezni és elfogadtatni egy-egy új színt, hangot, értelmezést. Most nem sikerült. A versek is, a dalok is hajlékonyabb hangot igényeltek volna. Hogy a pódium mégis más, mint a színpad, hogy Békés Itala jó színésznő, és kevésbé jó előadóművész — ez bebizonyosodott az esten. És még valami: az irodalmi anyag szigorúan következetes, „előadóhoz szabott” válogatása — fél siker. Most ez is hiányzott.

S. E.

FIGYELEM! TOVÁBBTANULÁSI LEHETŐSÉG!

A SZEGEDI EGÉSZSÉGÜGYI SZAKISKOLA (Toibuhin sugárút 1.)

általános ápolói és gyermekápolói szakra iskoláz be

tanulókat két éves képzési időre.

Jelentkezési feltétel:

17. életév betöltése és VIII. általános iskolai végzettség, illetve érettség. Az érettségizettek és a Csongrád megyeiek felvételtörvényben részesülnek.

Jelentkezési határidő: 1973. július 25.

A felvett hallgatók tanulmányi eredménytől és iskolai végzettségtől függően ösztöndíjban részesülnek, ezen felül társadalmi ösztöndíjra is van lehetőség.

Üdülési prognózis

Májusban a Balatonnál több mint harmincezer kezdik meg üdülésüket. A szakszervezeti nyaralóházakban átlagban 10 turnusban fogadják a vendégeket, és így az időnyben mintegy 120 000 beutalt kétéhetes nyaralásról gondoskodnak. A vállalati üdülőházakat is hozzászámítva az idén, a főszembenben összesen mintegy 400 ezer vendég tölthet el két-het pihenéssel, szórakozással.